

Megyeri László

Óda Egy Magyar Szabadságharcoshoz

Tinédzserkorú fiú volt, aki Magyarországon élt 1956. október végzetes napjai alatt. Kispesten járt gimnáziumba és keményen tanult, hogy jó diák legyen.

Megvetette a kommunistákat az istentelen módszereikért és a magyar hagyományok és szokások gyűlöletéért. De még ettől is jobban elítélte a megszálló szovjet hadsereget, akik terrorizálták a nemzetet 1945 óta.

Félt a titkos rendőrségtől, mely csak azért kínozza a magyarokat, mert ők szót emeltek a szabadságért. Nem szeretett templomba járni a városba vasárnaponként, nehogy a helyi rendőrség felismerje és büntetést kapjon az Istentisztelet látogatásáért.

Történelmi könyveket olvasott Kossuth és Hunyadi vitézségéről, hősiességéről. Gyakran szavalta el Petőfi verseit, mely szerint:

„Talpra magyar, hí a haza!
Rabok legyünk, vagy szabadok?
Ez a kérdés, válaszatok!”

Ott volt 1956. október 6-án Rajk László temetésén, melyen 200.000-en vettek részt a hidegben, szakadó esőben és sivító szélben, hogy leróják tiszteletüket a terror áldozatáért.

Október 23-án számos diákkal a budai Bem szobor előtt gyülekezett, hogy támogassák a lengyelországi kommunista rezsim elleni zendülést. Ugyanezen a napon tüntetett a Magyar Rádió épülete előtt, ahol a rendőrség belelőtt a békés tüntető tömegbe.

Felvonult a Parlament épülete elé október 23-a előestéjén 200.000 honfitársával együtt, hogy meghallgassa Nagy Imre reformer összefogásra hívó szavait.

15 évesen követte Édesapját és fegyvert ragadtak a kommunisták és az orosz megszállás elleni küzdelemért. Csodálatos módon az oroszok visszavonultak és a magyar hadsereg letette a fegyvert. Örvendeztetett a szabadság győzelméért.

Tanúja volt a magyar kommunista rezsim teljes összeomlásának és az orosz megszállók visszavonulásának. De ő azon csodálkozott, hogy a Szabad Világ miért összpontosított a Szezei Válságra és az egyiptomiakkal való angol-francia konfliktusra.

Hitt annak a híresztelésnek, mely szerint az orosz csapatok felsorakoztak, hogy visszatérjenek és szétverjék az újonnan alapított szabadságot. És bízott a Szabad Európa Rádióban, mely azt adta hírül, hogy a segítség úton van.

Annak is szemtanúja volt, mikor a szovjet tankok november 4-én egy ködös, nyirkos, és fagyos vasárnap kora reggelén támadtak. Megtöltötte puskáját, mindent elkövetett, hogy megállítsa a Feriegyi repülőtértől Budapest központjába vezető fő útvonalakon gördülő tankokat.

ő azon 10.000 harcos között volt, akiknek még esélyük sem volt a győzelemre a többszörös túlerőben lévő Szovjet csapatok és tankjaik ellen. De szerencséje volt, mert nem tartozott a 3.000 halott és a 20.000 sebesült közé, akik kétségbeesetten harcoltak a függetlenségért. És szerencséje nem volt a 200.000 elítélt személy között sem, akikből 229-t a Kádár rezsim kivégeztetett.

Ehelyett ő egyike volt azon 200.000 magyarnak, akik elmenekültek Ausztriába és a szabadságba. Szívesen fogadták a demokrácia világában és ily módon megtalálta Petőfi kérdésére a választ: „Rabok legyünk, vagy szabadok?”

Eljött Amerikába és megtalálta a szabadságot és a boldogságot. Az ő független és patrióta szelleme megújult új hazájában. Negyvennyolc év telt el, de a Magyar Szabadság Harcos még ma is él és erős. Én vagyok ez a Szabadság harcos!

Megyeri László

Megyeri László okleveles könyvvizsgáló és ügyvéd. Jelenleg az Amerikai Magyar Református Egyesület, kölcsönös segítő életbiztosító társaság pénztárosa. Iskoláit a U.S. Army War College-ban végezte. Az Egyesült Államok nyugalmazott tartalékos ezredese.